

РЕШЕНИЕ

№ 1925

гр. С., 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ Административно наказателно дело № 20221110205900 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-чл. 63 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ „*****“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. „*****“, представлявано от управителя Т. Х. Н., против Наказателно постановление № 53-00-273/04.03.2022 г., издадено от Г. Б. Н. – Главен юрисконсулт на ОПУ – С., с което на основание чл. 54, ал.1 във вр. с чл. 53, ал. 1 от Закон за пътищата /ЗП/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 2, буква „б“ от Закон за пътищата.

Недоволен от така издаденото наказателно постановление е жалбоподателят ЕТ „*****“, като в подадената жалба релевира доводи за отмяната му. Сочи, че търговският обект се намира на повече от 20 метра от зоната на пътното платно и не застрашава участниците в движението. На следващо място поддържа, че обектът е построен върху имот собственост на БАН, което не кореспондира с твърдението за собственост на АПИ. За построяването на обекта била получена виза за проектиране на павилион в частен терен от Столична община и били получени всички необходими документи. По изложените аргументи се прави искане за отмяна на

наказателното постановление.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Въззиваемата страна – главен юрисконсулт на Областно пътно управление С., редовно призована, представлява се от юрк. Н.. Моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Прилага писмено становище и претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

На 30.11.2022 г., при извършване на регулярен обход в изпълнение на заповед № РД-11-278/30.11.2021 г., е било установено, че на АМ „Т.“ при км 0+600 /дясно/, жалбоподателят ЕТ „*****.“, експлоатира търговски крайпътен обект – бърза закуска /павилион/ и пътна връзка към него в обхвата на пътя и обслужващата зона, без да притежава изискуемото Разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях от Администрацията управляваща пътя. Транспортният достъп до обекта се осъществявал в обхвата и обслужващата зона на автомагистралата. Данните от извършената проверка били обективирани в Констативен протокол № 5300-2035/01.12.2021 г.

С оглед на установеното при проверката свид. В., приела, че от жалбоподателя ЕТ „*****.“ е извършено нарушение на Закон за пътищата и на нормативните актове по прилагането му, поради което и в присъствието на свидетелите – А. И. Х., Г. В. И. и на жалбоподателя, съставила против ЕТ „*****.“ акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 5300-2138/16.12.2021 г. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 2 б. „б“ от Закон за пътищата, като актът бил връчен на управителя на дружеството - жалбоподател Н., която го приела без възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са постъпили възражения от жалбоподателя ЕТ „*****.“.

Въз основа на така съставения акт, Г. Б. Н. – Главен юрисконсулт на ОПУ – С., на основание чл. 54, ал. 1 във вр. чл. 53, ал. 1 от Закон за пътищата /ЗП/ на дружеството - жалбоподател ЕТ „*****.“ е наложено

административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 2, буква „б“ от Закон за пътищата.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетеля С. В., и писмените доказателства по делото, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК, а именно: констативен протокол № 5300-2035/01.12.2021 г., протокол от 21.06.2019 г., заповед № РД-11-278 от 30.11.2021 г. на директор на Областно пътно управление – С., Заповед № РД-11-118 от 04.02.2022 г. на Председателя на УС на АПИ, с която се обективира материалната компетентност на Г. Б. Н. – главен юрисконсулт на Областно пътно управление - С., АПИ да издава наказателни постановления, писмо с изх. № 53-00-274 от 04.03.2022 г. на АПИ Областно управление – С., изпратено до ЕТ „*****.“ и известие за доставяне, Уведомление от Столична община, проект на обект „павилион за бърза закуска“, скица, допълнително споразумение № 1 към договор за наем № ДН-9/18.01.2021 г., и други.

Съдът кредитира показанията на свидетеля С. В., като логични и достоверни, доколкото същата се явява лицето, което е извършило проверка спрямо жалбоподателя. Свидетелските показания, които съдът кредитира са във взаимовръзка с другите доказателства по делото и всички те онагледяват фактическите констатации на актосъставителя, отразени в издадения от него АУАН. От показанията на свидетеля се установява значимите правнорелевантни факти и по-конкретно, че в обхвата и в обслужващата зона на пътя, за да се извършва търговска дейност се издават съответни разрешителни, а в определението за „обхват на пътя“ се включва самото пътно платно, аварийните ленти, банкета, отводнителната канавка и два метра ограничителна линия. Свидетелят разкрива, че процесният обект е изграден върху аварийната линия на АМ „Т.“, което се подкрепя от останалия доказателствен материал. Свидетелят изяснява, че Констативния протокол и АУАН са изготвени в присъствието на управителя на дружеството - жалбоподател, като същия не е направил никакво възражение както при изготвянето на констативния протокол, така и при съставянето на АУАН.

Приложените по делото заповеди, удостоверяват материалната и

териториална компетентност на контролните органи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е **допустима**, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, тя е **неоснователна**.

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 НПК във вр. с чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма. Налице е и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя.

Двата основни за настоящото производство акта, са издадени от компетентни органи. Актът е съставен от инж. В., главен експерт в отдел ИПД, ОПУ С., упълномощена по предвидения за това ред, със заповед № РД-11-118 от 04.02.2022 г. на Председателя на УС на АПИ, а НП е издадено от Г. Б. Н. – Главен юрисконсулт на ОПУ – С., също изрично упълномощен по предвидения за това ред и съобразно чл. 56, ал. 3, т. 1 ЗП.

Същите за изготвени в сроковете по чл. 34 ЗАНН, в писмена форма и съдържание, отговарящо на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Налице е достатъчно точно описание на нарушението, административнонаказващият орган е описал елементите на състава, които очертават твърдяното нарушение. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в НП не е посочено на колко метра е позициониран павилиона от основния път, доколкото изрично е посочено, че същият е ситуиран в обхват на пътя и обслужващата зона на автомагистралата, което категорично се установи и от приобщените доказателства.

В АУАН и в НП изчерпателно е описана правната норма, която изпълва състава на нарушението.

Безспорно бе доказано, че процесния павилион е бил ситуиран върху

аварийната лента на АМ „Т.“ км. 0+600 /дясно/ /в обхвата на пътя/, като е функционира. Този участък е част от републиканската пътна мрежа, съобразно хипотезата на чл. 3, ал. 2 ЗП, а съгласно ал. 7, т. 2 на същата разпоредба обслужващата зона на автомагистралите извън границите на урбанизираните територии и селищните образувания е 100 м., измерена хоризонтално и перпендикулярно на оста на пътя от края на неговия обхват. В настоящия случай, пътните връзки – транспортния достъп до обекта се осъществява чрез „аварийната лента“ на АМ „Т.“, в обхвата на пътя, и в обслужващата зона, където е местонахождението на търговския обект – павилион за бърза закуска. В същото време стопанисващият обекта жалбоподател не е разполагал и не му е било издавано разрешение за специално ползване на пътищата, чрез експлоатация на търговски крайпътен обект и пътни връзки към тях.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон. Съгласно параграф 1 т. 8 от ДР на ЗП "специално ползване на пътищата" включва и „изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях“. Като е експлоатирал крайпътен търговски обект без разрешение за специално ползване жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 2 б. "б" ЗП.

Нарушението е формално и е осъществено с факта на предприемане на дейността, без да се изисква настъпване на конкретен вредоносен резултат. Тъй като е ангажирана отговорност на юридическо лице субективната страна не подлежи на обсъждане – отговорността е обективна и безвиновна.

Правилно е определена санкциониращата норма, доколкото разпоредбата на чл. 54, ал.1 от ЗП предвижда при нарушение по чл. 53 от ЗП, извършено от еднолични търговци да се налага имуществена санкция в размер от 3000 лв. до 8000 лв., а самата санкционната разпоредба та на чл. 53, ал. 1 от ЗП, предвижда наказание за нарушаване на разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗП, каквото именно е настоящото нарушение. Санкцията е определена в минимален размер, поради което и не подлежи на преценка от настоящата инстанция.

Не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, доколкото нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасно от сходни случаи, а в същото време следва да се посочи,

че процесният обект е ситуиран в аварийната лента на АМ „Т.“, което е предпоставка за възникване на ПТП, както е отразено в протокол от 21.06.2019 г.

С оглед изхода на производството право на разноски има въззиваемата страна, като на Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да се присъди сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение, за упълномощения представител на агенцията – гл. юрисконсулт Г. Н..

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2 вр. чл. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 53-00-273/04.03.2022 г., издадено от Г. Б. Н. – Главен юрисконсулт на ОПУ – С., с което на дружеството – жалбоподател ЕТ „*****.“, на основание чл. 54 във вр. с чл. 53, ал. 1 от Закон за пътищата /ЗП/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 2, буква „б“ от Закон за пътищата.

ОСЪЖДА ЕТ „*****.“, ЕИК *****, да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“, сумата в размер на 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – С. град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____